

Arrest

nr. 66 930 van 20 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse respectievelijk Servische nationaliteit te zijn, op 25 juli 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die loco advocaat R. VAN DE SIJPE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van verzoeker als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Ashkali van origine en staatsburger van Kosovo. U werd geboren op 2 maart 1984 in Podujevo. De zoon van (I.), een oom van uw moeder, werd tijdens de oorlog in Kosovo gedwongen om mee te vechten met het Servische leger. Albanese zijn in 1998 naar de woning van (I.) gegaan en hebben gezegd dat hij en zijn gezin Kosovo moesten verlaten. De Albanese hebben die avond met bloed op zijn woning geschreven dat ze hem zouden vermoorden. De volgende ochtend ging (I.) naar zijn boerderij waar hij werd vermoord met een schot in zijn hoofd. Tijdens de oorlog werden Albanese winkels geplunderd door Servische militairen en politiemannen die Ashkali dwongen ook te stelen. U hebt zelf nooit deelgenomen aan deze plunderingen. Na de bombardementen bent u met uw familie in Kosovo Polje gaan wonen. In 2004 bent u naar Servië gegaan omdat u werd geslagen door

Albanezen in Kosovo. In september 2004 hebt u uw vrouw leren kennen in Servië. U bent getrouwd in december 2004 waarna u samen met uw echtgenote bent teruggekeerd naar Kosovo Polje omdat u geen woning had in Servië en omdat u uw familie miste. U verhandelde oud ijzer dat u zocht in afvalcontainers en werkte voor Albanese boeren en in de bouwsector als er werk was. De Albanese werkgevers betaalden u echter niet altijd uit voor uw gepresteerde uren. U werd meerdere keren lastiggevallen, geslagen en bestolen door Albanese jongeren en Albanese kinderen gooiden stenen naar uw woning. Uw vrouw, (H.M.) (O.V. 6.680.846; CGVS 10/18287B), werd eveneens enkele keren uitgescholden op straat. U en uw gezin hadden geen bewegingsvrijheid. In mei 2009 was u aan het werken bij een Albanees thuis toen er een ruzie ontstond. Uw werkgever wilde u niet betalen en hij heeft u met een stuk hout door een raam geduwd. U raakte gewond aan uw hoofd en neus door de glasscherven. U bent naar het ziekenhuis gegaan waar u werd genaaid. In juli 2010 was u met een karretje gevuld met oud ijzer en afval naar huis aan het wandelen toen u werd tegengehouden door twee of drie Albanese jongeren die u beledigden, sloegen en ondervroegen. Ze dreigden u te vermoorden en zeiden dat u Kosovo moest verlaten. U hebt nooit klacht ingediend bij de politie uit angst voor wraakacties van uw belagers. U verklaart op 1 september 2010 te zijn vertrokken uit Kosovo en zou hier daags nadien zijn toegekomen. De volgende dag vroeg u in ons land asiel aan.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst beweerde u zich niet te kunnen registreren noch in Kosovo Polje, noch in Podujevo (CGVS, p.3-6). Volgens uw verklaringen zeiden ze op het gemeentehuis in Podujevo dat u niet beschikte over de juiste documenten en dat het onmogelijk is u daar te registreren (CGVS, p.4-5). In Kosovo Polje vertelden ze dat u zich diende te registreren in Podujevo (CGVS, p.6). Deze beweringen zijn echter geenszins in overeenstemming te brengen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit blijkt dat de Kosovaarse overheid stappen onderneemt om de registratie van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) als inwoner van Kosovo te verzekeren en hen aan de nodige identiteitsdocumenten te helpen. Zo communiceerde het Bureau van de Eerste Minister aanbevelingen aan de gemeenten om de registratie van RAE te verzekeren en stelde ze leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Daarenboven initieert ook het UNHCR programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer in september 2006 (startdatum van de implementatie van de 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali en Egyptian community in Kosovo') en juni 2008. Dat houdt ondermeer in dat individuen van deze gemeenschappen worden bijgestaan in het vervullen van civiele registratieprocedures, het aanschaffen van documenten en het identificeren van getuigen om feiten vast te stellen betreffende de identiteit van ongedocumenteerde aanvragers. In Kosovo Polje kunnen de RAE bovendien éénmaal per week terecht bij de NGO 'Civil Rights Program – Kosvo' (CRP/K), die een bureau heeft in het centrum voor samenwerking en integratie 'Fidan Lahu' en nauw samenwerken met het UNHCR voor de implementatie van bovengenoemd actieplan. Over het algemeen kunnen de RAE die geregistreerd zijn zich probleemloos tot de lokale autoriteiten wenden voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten en kunnen zij in principe op basis hiervan hun rechten laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening in hun gemeente van origine indien zij aan de wettelijk gestelde algemene voorwaarden voldoen.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen, verklaarde u dat de oom van uw moeder tijdens de oorlog werd vermoord door Albanezen en dat Ashkali door Serviërs werden gedwongen Albanese winkels te plunderen (CGVS, p.14-15). Deze feiten vonden evenwel plaats in een erg woelige periode en zijn op zich niet langer actueel te noemen. U verklaarde bovendien zelf niet te hebben deelgenomen aan het plunderen van Albanese winkels (CGVS, p.15). Deze feiten gaven daarenboven niet rechtstreeks aanleiding tot uw vertrek. Zoals reeds aangehaald, is de veiligheidssituatie voor RAE in Kosovo sinds het gewapende conflict, bovendien aanzienlijk verbeterd. Voornoemde feiten kunnen bijgevolg op zich niet gelijkgesteld worden met een actuele vrees in vluchtelingenrechtelijke zin, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U verklaarde ook in het algemeen geen bewegingsvrijheid te hebben in Kosovo (CGVS, p.6 en 14-15). Deze bewering stemt echter niet overeen met de reeds eerder vernoemde informatie waaruit blijkt dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn sinds het einde van de oorlog in 1999. In Kosovo Polje vonden er sinds 2004 geen veiligheidsincidenten meer plaats gericht tegen de Roma, Ashkali en Egyptische gemeenschappen. De drie gemeenschappen beschikken er over volledige bewegingsvrijheid zowel binnen de gemeente als in de regio. De leiders van de RAE-gemeenschappen en het bureau van de

gemeenschappen worden bovendien steeds gecontacteerd door de politie bij elk probleem waarbij minderheden betrokken zijn.

Er dient op gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Verder merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat betreft uw recente problemen in Kosovo, dient er gewezen te worden op een aantal tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw partner, die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnen. U verklaarde in mei 2009 gewond te zijn geraakt aan uw hoofd en neus na een ruzie in het huis van uw Albanese werkgever (CGVS, p.14-15). Volgens de verklaringen van uw echtgenote werd u echter in 2009 op straat door Albanen in uw neus gesneden (CGVS 101828B, p.11). U verklaarde na het incident naar het ziekenhuis te zijn gegaan waar de wonde werd genaaid (CGVS, p.15). Uw echtgenote stelde daarentegen dat u niet naar het ziekenhuis bent gegaan maar dat de wonde vanzelf is genezen (CGVS 101828B, p.12 en 14). U legde bovendien geen enkel begin van bewijs neer van de medische verzorging die u hebt ondergaan. Verder is het bevreemdend dat uw echtgenote melding maakt van een ernstig incident waarbij Albanen twee van uw vingers zouden hebben gebroken (CGVS 101828B, p.12), terwijl u enkel melding maakt van incidenten waarbij u werd verwond aan hoofd, neus en rug (CGVS p.14-18). Gezien de ernst van de door uw echtgenote aangehaalde feiten en het recente karakter ervan, is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u zich dit incident niet zou herinneren.

Hoe dan ook hebt u niet aannemelijk kunnen maken geen beroep te kunnen doen op de in Kosovo aanwezige nationale en internationale autoriteiten. Internationale bescherming kan pas worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen verlenen. U verklaarde niet naar de politie te zijn gegaan omdat u bang was voor wraakacties van uw belagers (CGVS, p.15-17). U hebt uw problemen evenmin gemeld bij de Roma/Ashkali vertegenwoordigers of bij een NGO gezien u dacht dat ze u toch niet zouden kunnen helpen (CGVS, p.18). U stelde bovendien dat ze u niet dag en nacht kunnen beschermen (CGVS, p.18). Bescherming impliceert echter niet dat u 24 uur op 24 een politieagent toegewezen krijgt, maar dat de personen die u belagen, vervolgd en eventueel gearresteerd worden. U bent evenmin naar EULEX of KFOR gegaan (CGVS, p.18). Uw verklaringen kunnen niet worden weerhouden als een afdoende uitleg voor het niet inroepen van bescherming door uw eigen autoriteiten. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. U verklaarde overigens zelf nooit problemen te hebben gehad met de politie of met de autoriteiten (CGVS, p.19). Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt

beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Deze gesprekspartners staan nog steeds in contact met het Commissariaat-generaal. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u zich voor uw problemen met uw belagers niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Ik meen dan ook dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade in overeenstemming met artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Wat betreft uw verklaring dat u bij terugkeer naar Servië aldaar problemen zou kennen, dient er te worden opgemerkt dat uw vrees beoordeeld dient te worden ten aanzien van uw land van herkomst, zijnde Kosovo. De beoordeling aangaande het feit dat u niet met uw echtgenote in uw land van herkomst zou kunnen verblijven, behoort niet tot de draagwijdte van de Geneefse Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming. Het recht op gezinseenheid is weliswaar een belangrijk recht, maar het ontbreken ervan resulteert niet in vervolging of het lijden van ernstige schade.

Na onderzoek van de asielaanvraag van uw echtgenote werd er ook in haar dossier een weigeringsbeslissing genomen.

Het door u neergelegde document, uw geboorteakte, uitgereikt op 4 augustus 2008 in Nis (Servië), bevat enkel identiteitsgegevens die in deze beslissing niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van verzoekster als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Ashkali van origine en staatsburger van Servië. U werd geboren op 22 maart 1984 in Zemun. Van 1990 tot 2003 hebt u met uw ouders, broer en zus in Duitsland gewoond. In 2002 of 2003 zijn jullie naar Zweden gegaan maar na drie maanden moesten jullie terugkeren naar Duitsland. Vanuit Duitsland zijn jullie vervolgens teruggekeerd naar Servië. U bent daar twee maanden gebleven waarna u opnieuw alleen naar Duitsland bent gegaan waar u op 12 maart 2003 een asielaanvraag indiende. U kreeg een ‘Duldung’ statuut maar na drie maanden moest u het land toch verlaten. U hebt dan in Servië gewoond tot u uw echtgenoot, (H.J.) (O.V. 6.680.846; CGVS 10/18287), in 2004 leerde kende in Zemun. Uw man had problemen met Albanezen in Kosovo en was daarom naar Servië vertrokken. U en uw man hoopten dat die problemen opgelost zouden zijn en jullie zijn teruggekeerd naar Kosovo. Albanezen gooiden stenen naar de ramen van uw woning in Kosovo Polje. Uw echtgenoot werd in Kosovo lastiggevallen door Albanezen. Hij werd meerdere keren geslagen. In 2009 hebben Albanezen op straat in zijn neus gesneden. Tijdens hetzelfde incident of op een ander moment werden zijn vingers gebroken. In juli 2010 werd hij eveneens geslagen door Albanezen. Uw echtgenoot, noch u zijn ooit naar de politie gegaan uit vrees dat de situatie alleen maar erger zou worden. U bent op 1 september 2010 vertrokken uit Kosovo. U bent op 2 september 2010 aangekomen in België, waar u de volgende dag asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u in Kosovo dezelfde problemen aanhaalt als diegene die door uw echtgenoot, (H.J.), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Aangezien u echter enkel het Servisch staatsburgerschap bezit, dient uw vrees beoordeeld te worden ten aanzien van uw land van herkomst

U vreest in Servië dezelfde problemen te ondervinden als degene die jullie hadden in Kosovo (CGVS 101828B, p.13). U verklaarde echter in Servië nooit problemen te hebben gekend met medeburgers, noch met de Servische autoriteiten (CGVS 101828B, p.13). Daarenboven woont uw familie nog steeds

in Zemun (CGVS 101828B, p.6). De vrees dat u problemen zou kennen in uw land van herkomst is louter speculatie, aangezien u in het verleden er nooit problemen kende.

Wat de algemene situatie van de Roma/Ashkali in Servië betreft, blijkt uit de beschikbare informatie dat Roma/Ashkali vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en tewerkstelling, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt evenwel ook dat de huidige Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma en Ashkali, en dat haar actuele beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië. De algemene situatie voor de Roma/Ashkali in Servië anno 2011 geeft op zich dus geen aanleiding tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt bovendien dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen minderheden wel degelijk worden vervolgd door de Servische justitie. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma/Ashkali, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging.

Wat betreft uw verklaring dat u bij terugkeer naar Kosovo aldaar problemen zou kennen, dient er te worden opgemerkt dat uw vrees beoordeeld dient te worden ten aanzien van uw land van herkomst, zijnde Servië. De beoordeling aangaande het feit dat u niet met uw echtgenoot in uw land van herkomst zou kunnen verblijven, behoort niet tot de draagwijdte van de Geneefse Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming. Het recht op gezinseenheid is weliswaar een belangrijk recht, maar het ontbreken ervan resulteert niet in vervolging of het lijden van ernstige schade.

Het door u neergelegde document, een bewijs van Servische nationaliteit uitgereikt op 1 maart 2010 in Belgrado, doet geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Het bevat enkel identiteitsgegevens die in deze beslissing niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekende partijen voeren in een eerste middel de schending aan van "de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel)" en de materiële motiveringsplicht.

In een eerste onderdeel betogen zij dat de verklaringen die hen worden verweten in de motivering miniem zijn, zich niet voordoen op het niveau van de relevante bijzonderheden of onbestaande zijn. Verzoeker vermeldde dat hij na het incident in 2009 naar het ziekenhuis ging. Verzoekster kon zich dit niet herinneren. Deze tegenstrijdigheid doet zich niet voor op het niveau van de relevante bijzonderheden. Het is correct dat verzoeker niet sprak over het feit dat zijn vingers werden gebroken door de Albanen doch dit was een ander incident. Er is geen discrepantie nu het twee verschillende

gebeurtenissen betreft. Er is geen reden om te twifelen aan de verklaringen van verzoekende partijen. Zij hebben een geloofwaardig en samenhangend relaas uiteengezet.

In een tweede onderdeel voeren verzoekende partijen aan dat het niet correct is dat Roma in Kosovo over volledige bewegingsvrijheid beschikken. Zij verwijzen in deze naar het rapport *'Not welcome anywhere. Stop the forced return of Roma to Kosovo'* van 27 september 2010 van Amnesty International. Onder verwijzing naar dit rapport stellen zij voorts dat verweerder evenmin kan worden gevolgd waar deze stelt dat niet meer kan worden gesproken van interetnisch geweld tegenover de RAE gemeenschappen in Kosovo. Voorts betogen zij dat het beleid van de Kosovaarse overheid, dat gericht is op de integratie van de Ashkali-minderheid, in menig opzicht faalt, hetgeen Amnesty International ertoe bracht in voormeld rapport te stellen dat de voorwaarden voor een duurzame en veilige terugkeer van Ashkali naar Kosovo nog niet zijn vervuld. Ashkali blijven in Kosovo slachtoffer van discriminatie. Het is weinig waarschijnlijk dat verzoekende partijen zich tot de Kosovaarse autoriteiten hadden kunnen wenden om een en ander aan te klagen. Bovendien worden teruggestuurde Roma en Ashkali aan hun lot overgelaten, ook in Kosovo Polje, en krijgen klachten geen gehoor. Uit het rapport van Amnesty International blijkt dat het comité dat het strategisch plan voor de integratie van de RAE gemeenschappen moet controleren en toepassen nog niet bestaat. De situatie voor de RAE gemeenschappen is in Kosovo niet afdoende.

Verzoekende partijen kunnen evenmin terugkeren naar Servië, hetgeen blijkt uit het reeds aangehaalde rapport van Amnesty International. Verzoeker ondervond dat hij als Albanees werd beschouwd en om die reden werd gediscrimineerd en belaagd. Verzoekende partijen dienden Servië te verlaten om dezelfde reden als Kosovo. Verweerder stelt te makkelijk dat de Servische autoriteiten de situatie van Ashkali trachten te verbeteren, zonder aan te tonen dat de situatie er voor hen ook daadwerkelijk is verbeterd. Het rapport van Amnesty International toont het tegendeel aan. De Ashkali zijn in Servië de meest kwetsbare minderheidsgroep, maken er voorwerp uit van verbaal en fysiek geweld door burgers en politie en worden er sociaal gediscrimineerd. Dit blijkt uit het *Human Rights Report Serbia* van 2009.

2.1.2. Verzoekende partijen voeren in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), *"de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel"* en de materiële motiveringsplicht.

Zij stellen dat de door hen aangebrachte elementen moeten worden begrepen in de zin van artikel 48/4 en dat in hun hoofde duidelijk sprake is van een risico op onmenselijke behandeling. Zij werden als Ashkali geconfronteerd met geweld, bedreigingen en aanhoudende discriminatie. Verzoekende partijen stellen dat moeilijk kan worden volgehouden dat voor de RAE-gemeenschappen in verschillende gemeenten geen veiligheidsproblemen bestaan, dat zij klacht kunnen neerleggen bij de politie en daarbij zonder onderscheid worden behandeld en dat zij over een onbeperkte bewegingsvrijheid beschikken. Bovendien blijkt uit de *UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of individuals from Kosovo* van november 2009 dat de situatie van Kosovaarse Roma problematisch blijft. De elementen die verzoeker aanhaalde tonen aan dat hij werd belaagd door Kosovaarse Albanen. Voorts blijkt uit het reeds hoger aangehaalde rapport van Amnesty International dat er op dit ogenblik in Kosovo geen aanvaardbare voorwaarden bestaan om Ashkali terug te sturen.

2.2.1. De twee door verzoekende partijen aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-

Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3.2. Wat betreft de problemen die verzoekende partijen aanhalen ten aanzien van Kosovo, het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit, dient te worden opgemerkt dat de commissaris-generaal op grond van de stukken van het dossier met recht motiveert dat (i) verzoekers beweringen inzake de onmogelijkheid om zich te registreren in Kosovo geenszins in overeenstemming te brengen zijn met de informatie in het dossier waaruit blijkt dat de Kosovaarse overheid stappen onderneemt om de registratie van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) als inwoner van Kosovo te verzekeren, dat UNHCR programma's initieert om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen en dat de RAE in dit kader tevens terecht kunnen bij de ngo CRP/K; (ii) de door verzoeker aangehaalde problemen tijdens de oorlog plaatsvonden in een erg woelige periode en op zich niet langer actueel zijn; verzoeker daarenboven verklaarde dat hij niet deelnam aan het plunderen van Albanese winkels, deze feiten bovendien niet de rechtstreekse aanleiding vormden voor zijn vertrek en de veiligheidssituatie voor RAE in Kosovo sinds het gewapend conflict aanzienlijk is verbeterd; (iii) verzoekers verklaringen inzake het gebrek aan bewegingsvrijheid in Kosovo niet overeenstemmen met de informatie in het dossier waaruit blijkt dat de algemene veiligheidssituatie en bewegingsvrijheid van de RAE in Kosovo en in Kosovo Polje objectief zijn verbeterd sinds het einde van de oorlog in 1999, dat in Kosovo Polje sedert 2004 geen veiligheidsincidenten meer plaatsvonden gericht tegen de RAE, dat de drie gemeenschappen er zowel binnen de gemeente als in de regio over volledige bewegingsvrijheid genieten en dat de leiders van de RAE gemeenschappen en het bureau van de gemeenschappen steeds worden gecontacteerd door de politie bij elk probleem waarbij minderheden zijn betrokken; (iv) de veiligheidssituatie voor RAE in Kosovo in het algemeen en in Kosovo Polje in het bijzonder sinds de beëindiging van het gewapende conflict in 1999 aanzienlijk is verbeterd en over het algemeen als stabiel en kalm wordt omschreven, alsmede dat anno 2011 niet meer kan worden gesproken van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE gemeenschappen in Kosovo; (v) UNHCR, waar het in 2006 nog benadrukte dat ten aanzien van alle Serviërs, Roma en Albanen in een minderheidspositie nog een risico op vervolging gold en zij aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, hiervan afstapte in 2009 en benadrukte dat alle aanvragen van asielzoekers in Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Inzake de concrete problemen die verzoekende partijen beweren recent te hebben ondervonden in Kosovo wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker met reden op een aantal tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoekende partijen. Volgens zijn verklaringen zou verzoeker immers in mei 2009 gewond zijn geraakt aan zijn hoofd en neus na een ruzie in het huis van zijn Albanese werkgever en zou hij vervolgens naar het ziekenhuis zijn gegaan waar de wonde werd gehecht. Volgens verzoeksters verklaringen zou verzoeker echter op straat door Albanen in zijn neus zijn gesneden, zou hij niet naar het ziekenhuis zijn gegaan en zou de wonde aan zijn neus vanzelf zijn genezen. Deze tegenstrijdigheid klemt nog des te meer daar verzoekende partijen, zoals terecht wordt gemotiveerd door de commissaris-generaal, geen begin van bewijs bijbrengen van de medische verzorging die verzoeker zou hebben ondergaan. Dat verzoekster zich niet zou herinneren dat haar man naar het ziekenhuis ging en werd gehecht aan de neus is geenszins aannemelijk. Daarenboven stelt de commissaris-generaal met recht vast dat verzoekster melding maakte van een ernstig incident waarbij Albanen twee vingers van verzoeker zouden hebben gebroken terwijl verzoeker hiervan zelf nergens enige melding maakte. Gezien de ernst van deze feiten en het recente karakter ervan is het in het geheel niet aannemelijk dat verzoeker zich dit incident niet zou herinneren. De voormelde tegenstrijdigheden doen zich, in tegenstelling met wat verzoekende partijen voorhouden, wel degelijk voor op het niveau van de relevante bijzonderheden. De feiten raken immers de kern van hun asielrelaas. Gezien de beweerdde problemen met Albanen ingevolge hun etnische aanhorigheid de essentie uitmaken van hun asielrelaas kan worden verwacht dat verzoekende partijen omtrent deze problemen eensluidende verklaringen afleggen.

Daarenboven dient op basis van de in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker aangehaalde verklaringen en informatie te worden vastgesteld dat verzoekende partijen hoe dan ook niet aannemelijk maken dat zij zich voor hun problemen niet zouden kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, alsmede dat in Kosovo redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade in overeenstemming met artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

De informatie die door verzoekende partijen wordt aangehaald in onderhavig verzoekschrift is niet van die aard dat zij afbreuk kan doen aan de bestreden motieven. Zij weegt geenszins op tegen de omstandige, meer specifieke en gedetailleerde informatie in het dossier inzake de situatie van de RAE in Kosovo in het algemeen en in Kosovo Polje in het bijzonder (administratief dossier, stuk 18: landeninformatie). Deze informatie werd op zorgvuldige wijze ingewonnen tijdens een missie ter plaatse en via een netwerk van contacten die zich specifiek toeleggen op de aangehaalde problemen, zoals plaatselijke ngo's, mensenrechtenorganisaties, internationale organisaties en gemeenschapsleiders ter plaatse. Voorts is zij gebaseerd op een veelheid aan objectieve bronnen.

Verzoekende partijen stellen in hun verzoekschrift nog dat Ashkali in Kosovo verkeren in een moeilijke socio-economische situatie en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, alsmede dat het comité dat moet toezien op het strategisch plan voor de integratie van de RAE gemeenschappen nog niet bestaat. Dient te worden opgemerkt dat uit de informatie in het dossier blijkt dat, daar waar weliswaar op het centrale niveau nog geen coördinatie plaatsvindt, een aantal gemeenten zelfstandige en proactieve stappen heeft ondernomen om de doelstellingen van het actieplan te behalen, alsmede dat Kosovo Polje één van deze gemeenten is. Bovendien repliceert verweerder in deze met recht dat om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten van die aard moeten zijn dat zij een toestand tot gevolg hebben die kan gelijkgesteld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De gevreesde problemen moeten bijgevolg dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Dat nog niet alle initiatieven aangaande de integratie van de RAE reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen worden getroffen ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. Daarenboven blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker in Kosovo Polje beschikt over een familiaal netwerk waarop verzoekende partijen kunnen terugvallen, alsmede dat zij 4000 euro betaalden voor hun reis, hetgeen duidt op enige financiële draagkracht (administratief dossier, stuk 3A, p.6-7, 13; stuk 14A, verklaring, nr.11-13, 30).

2.2.3.3. Wat betreft de problemen die verzoekende partijen aanhalen ten aanzien van Servië, het land waarvan verzoekster de nationaliteit bezit, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster met recht dat zij in Servië nooit problemen kende met medeburgers of autoriteiten, alsmede dat haar familie nog steeds in Servië woont, zodat de vrees dat zij aldaar dezelfde problemen zouden ondervinden als degene die zij ondervonden in Kosovo louter speculatief is.

De informatie die verzoekende partijen aanhalen in het verzoekschrift is bovendien niet van die aard dat zij afbreuk kan doen aan de omstandige informatie in het dossier aangaande de situatie van de RAE in Servië (administratief dossier, stuk 18: landeninformatie). De commissaris-generaal motiveert op grond van deze informatie met recht dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid jegens de RAE minderheden en dat haar actuele beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt discriminatie op grond van etnie, Servië nam in maart 2009 een wet op het verbod van discriminatie aan en heeft bijzondere wetgeving uitgewerkt ter bescherming van de rechten en vrijheden van minderheden. Op grond van deze wetgeving werd een Nationale Raad van Roma opgericht die zich toelegt op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling enz. en die advies verstrekt aan onder andere ministeries en ngo's. De Servische autoriteiten erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de RAE en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. De in de motivering opgesomde maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in Servië. De algemene situatie voor Roma en Ashkali geeft dus op zich geen aanleiding tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal benadrukt voorts met recht dat uit de informatie in het dossier blijkt dat personen die zich schuldig

maken aan geweld tegen minderheden wel degelijk worden vervolgd door de Servische justitie en dat de Servische autoriteiten en politie wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE.

2.2.3.4. Gelet op het voormelde maken verzoekende partijen noch ten aanzien van Kosovo noch ten aanzien van Servië in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoekende partijen beroepen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op dezelfde elementen als degene aan de grondslag van hun asielrelaas. Gelet op de hogere vaststellingen dienaangaande tonen zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Het redelijkheidsbeginsel is slechts geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissingen. De schending van dit beginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen, zo blijkt uit het voorgaande, geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

2.2.6. Verzoekende partijen preciseren voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* zou zijn geschonden. Dit beginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitevinding. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partijen de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.2.7. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS